

A KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG LEGFRISSEBB ÁLLÁSFOGLALÁSAI

Dr. Toma Barbara, vezető jogi tanácsadó, Közbeszerzési Hatóság
DOI: 10.37371/KEP.2022.4.1

A Közbeszerzési Hatóság állásfoglalások formájában ad felvilágosítást a közbeszerzési eljárásokban résztvevő jogalkalmazók számára a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) és kapcsolódó végrehajtási rendeleteinek alkalmazásával összefüggő általános jellegű megkeresésekre.

Alábbiakban a Kbt. alkalmazásával összefüggő kérdésekre adott válaszainkat rendeztük sorrendbe, bízva abban, hogy iránymutatásaink nem csak a kérdésfeltevőknek, hanem valamennyi Olvasónknak hasznos információkkal szolgálnak.

Felhívjuk Tisztelt Olvasóink figyelmét, hogy a közbeszerzésekre irányadó jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos döntések meghozatala mindenkor a közbeszerzési eljárások résztvevőinek joga és felelőssége. Hangsúlyozzuk továbbá, hogy az állásfoglalásokban megfogalmazott véleményeknek jogi ereje, kötelező tartalma nincsen.

1. kérdés

Helyes-e az az értelmezés, mely szerint a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott „1. melléklet szerinti mélyépítési tevékenység” alatt kizárólag az 1. melléklet 45,21 pontjában meghatározott általános építési és mélyépítési munkákat kell érteni (figyelemmel arra, hogy a többi pontban szereplő építési munkák esetében nem szerepel a „mélyépítés” kitétel)?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott „1. melléklet szerinti mélyépítési tevékenység” alatt nem kizárólag a Kbt. 1. melléklet 45,21 pontjában meghatározott általános építési és mélyépítési munkákat kell érteni.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 5. § (2) bekezdése szerint a támogatásból megvalósuló beszerzés vonatkozásában közbeszerzési eljárás lefolytatására kötelezett az az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó szervezet vagy személy, amelynek

uniós közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését többségi részben, uniós értékhatárokat el nem érő, de a nemzeti közbeszerzési értékhatárokat elérő vagy meghaladó becsült értékű beszerzését 75%-ot meghaladó mértékben az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több szervezet vagy személy közvetlenül támogatja, feltéve, hogy a beszerzés tárgya

- a) olyan építési beruházás, amely az 1. melléklet szerinti mélyépítési tevékenységet foglal magában,
- b) olyan építési beruházás, amely kórház, sportlétesítmény, szabadidős és szórakoztató létesítmény, iskola, felsőoktatási épület vagy közigazgatási rendeltetésű épület építési munkáit foglalja magában, vagy
- c) olyan szolgáltatás megrendelése, amely az a) vagy a b) pont szerinti építési beruházáshoz kapcsolódik.

A mélyépítés közbeszerzési fogalmára vonatkozóan sem az Európai Parlament és a Tanács a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014/24/EU Irányelve (a továbbiakban: Irányelv), sem a Kbt., sem egyéb, építési beruházással összefüggő jogszabály nem tartalmaz fogalommeghatározást, így annak eldöntése, hogy egy adott építési tevékenység megfeleltethető-e mélyépítési munkának, szakkérdésnek minősül. Ennélfogva a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint nem jelenthető ki, hogy a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott „1. melléklet szerinti mélyépítési tevékenység” alatt kizárólag a Kbt. 1. melléklet 45,21 pontjában meghatározott általános építési és mélyépítési munkákat kell érteni.

2. kérdés

Helyes-e az az értelmezés, mely szerint a Kbt. 5. § (2) bekezdés c) pontjában meghatározott „a) vagy a b) pont szerinti építési beruházáshoz kapcsolódó” szolgáltatások alatt kizárólag az olyan szolgáltatások értendők, melyek nélkül az adott építési beruházás nem valósulhat meg (pl. tervezési, műszaki ellenőrzési szolgáltatások)?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a Kbt. 5. § (2) bekezdés c) pontjában szereplő szolgáltatások alatt az adott építési beruházáshoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások értendők. Amennyiben az adott szolgáltatás nélkül az építési beruházás nem tud megvalósulni, azt az építési beruházáshoz közvetlenül kapcsolódó szolgáltatásnak kell tekinteni, amennyiben pedig egy szolgáltatás magához a támogatáspolitikai értelemben vett projekthez ugyan kapcsolódik, de az építési beruházással nincs közvetlen kapcsolata, akkor az nem tartozik a Kbt. 5. § (2) bekezdés c) pontjának hatálya alá.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. az előírt kapcsolódással összefüggésben nem tartalmaz korlátozást, illetőleg azt sem határozza meg, hogy magának a szolgáltatásnak mi lehet a tárgya. Ennek megfelelően az bármilyen, a Kbt. 5. § (2) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott építési beruházáshoz kapcsolódó tevékenység lehet.

A szolgáltatásmegrendelés Kbt. 5. § (2) bekezdés c) pontja hatálya alá tartozásának megítélése körében tehát a döntő szempont alapvetően nem a szolgáltatás tárgya, hanem az építési beruházáshoz történő – közvetlen – kapcsolódása. Egy építési beruházáshoz akkor kapcsolódik közvetlenül egy szolgáltatásmegrendelés, ha anélkül az adott építési beruházás nem valósítható meg.

3. kérdés

3.1.

A Kbt. 79. § (4) bekezdésének, valamint a Kbt. 131. § (4) bekezdésének értelmezése alapján szükséges-e az összegezés módosítása abban az esetben, ha az írásbeli összegezés megküldését követően a nyertes ajánlattevő eláll a szerződéskötéstől?

3.2.

Ha a fenti esetben az ajánlatkérő nem hirdetett második helyezettet, és így a szerződéskötésre nem kerül sor, szükséges-e az összegezés módosítása a közbeszerzési eljárás eredménytelensége vonatkozásában? Ha a fenti esetben az ajánlatkérő hirdetett második helyezettet, és vele szerződést kíván kötni, szükséges-e az összegezés módosítása a nyertes ajánlattevő személyére vonatkozóan (azaz meg kell-e jelölni az eredetileg második helyezett és szerződést végül megkötő ajánlattevőt nyertesként)?

3.3.

Amennyiben a fenti esetekben szükséges az összegezés módosítása, mi a teendő abban az esetben, ha a nyertes ajánlattevő szerződéskötéstől való elállására a Kbt. 79. § (4) bekezdésében meghatározott huszadik napot követően kerül sor?

3.1. - 3.3.

A Közbeszerzési Hatóság válasza

Amennyiben az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezés megküldését követően a nyertes ajánlattevő a Kbt. 131. § (9) bekezdésében foglaltak teljesülése miatt mentesül a szerződéskötési kötelezettség alól, vagy bármely ezen az eseten kívüli, egyéb nyertes ajánlattevői visszalépés okán meghíúsul a szerződéskötés, abban az esetben - függetlenül attól, hogy az ajánlatkérő az ajánlatok értékelése során a következő legkedvezőbb ajánlatot tevőnek minősített ajánlattevőt az összegezésben megjelölte vagy sem - a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az összegezést nem kell módosítani. Ezekben az esetekben ugyanakkor a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az eljárás eredményéről szóló tájékoztató hirdetmény „VI.3) További információk” rovatában - amennyiben az EKR technikai sajátosságaiából adódóan egyéb vonatkozó mezőkben, pontokban ez nem lehetséges - szükséges szerepeltetni és részletezni különösen az összegezés megküldését követően beállott változásokat a nyertes ajánlattevő személyét, illetőleg a szerződéskötést illetően.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 79. § (4) bekezdésének megfelelően az ajánlatkérő az írásbeli összegezést az ajánlattevők részére történő megküldésétől számított huszadik napig, a részvételi szakaszcélra készült összegezés esetén az ajánlattételi határidő lejártáig jogosult módosítani, szükség esetén az érvénytelenségről szóló tájékoztatást visszavonni, továbbá a már megkötött szerződéstől elállni, illetve ha az eredeti állapot nem állítható helyre, a szerződést azonnali hatállyal felmondani, ha az eredmény megküldését követően észleli, hogy az eredmény (eredménytelenség) jogszabálysértő volt és a módosítás a jogszabálysértést orvosolja. Ha a módosítás során az ajánlatkérő a részvételi jelentkezés érvénytelenségéről szóló tájékoztatást visszavonja, új ajánlattételi határidő kifizetésével jogosult a részvételre jelentkezőnek ajánlattételi felhívást küldeni. Az ajánlatkérő a módosított írás-

beli összegezést köteles haladéktalanul, egyidejűleg az összes ajánlattevőnek megküldeni.

A Kbt. 131. § (4) bekezdésével összhangban az ajánlatkérő csak az eljárás nyertesével kötheti meg a szerződést, vagy - a nyertes visszalépése esetén - az ajánlatok értékelése során a következő legkedvezőbb ajánlatot tevőnek minősített ajánlattevővel, ha őt az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezésben megjelölte. A Kbt. 131. § (5) bekezdésének megfelelően a nyertes ajánlattevő és - a (4) bekezdés szerinti esetben - a második legkedvezőbb ajánlatot tett ajánlattevő ajánlati kötöttsége az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezésnek az ajánlattevők részére történt megküldése napjától számított harminc - építési beruházás esetén hatvan - nappal meghosszabbodik.

A Kbt. 131. § (9) bekezdésének megfelelően az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevővel szemben csak abban az esetben mentesül a szerződés megkötésének kötelezettsége alól, valamint a nyertes ajánlattevő az (5) bekezdésben meghatározott időtartam alatt akkor mentesül szerződéskötési kötelezettsége alól (szabadul ajánlati kötöttségétől), ha az ajánlatok elbírálásáról szóló írásbeli összegezés megküldését követően beállott, ellenőrzési körén kívül eső és általa előre nem látható körülmény miatt a szerződés megkötésére vagy teljesítésére nem lenne képes, vagy ilyen körülmény miatt a szerződéstől való elállásnak vagy felmondásnak lenne helye.

Kiemelendő, hogy az összegezés megküldését követően a nyertes ajánlattevő a szerződéskötési kötelezettsége alól csak a Kbt. 131. § (9) bekezdésében foglalt, fent idézett feltételek megvalósulása esetén szabadulhat, vagyis a Kbt. 131. § (4) bekezdésében jelzett „visszalépés” esetére irányadó szabályok nem teszik a nyertes ajánlattevő visszalépését automatikusan jogszerűvé. A Kbt. 131. § (4) bekezdésben deklarált rendelkezés célja, hogy megfelelő megoldást adjon arra az esetre, ha az ajánlatkérő nem kívánja a visszalépő féllel való szerződéskötést kikényszeríteni, beszerzési igénye ugyanakkor változatlanul fennáll.

A Kbt. 37. § (1) bekezdés h)-i) pontja alapján az ajánlatkérő hirdetmény útján köteles közzétenni az eljárás eredményéről szóló tájékoztatót, illetőleg a tervpályázati eljárás eredményéről szóló tájékoztatót.

A Kbt. 37. § (2) bekezdése alapján az (1) bekezdés h)-i) pontja szerinti eljárás eredményéről szóló tájékoztatót

az ajánlatkérő legkésőbb a szerződéskötést, ennek hiányában az eljárás eredménytelenné nyilvánításáról vagy a szerződés megkötésének megtagadásáról [131. § (9) bekezdés] szóló ajánlatkérői döntést követő három munkanapon belül köteles megküldeni közzétételre. Részekre történő ajánlattétel esetén a közzétételre megküldés határideje valamennyi rész tekintetében az utolsó szerződés megkötésétől, a teljes eljárás eredménytelensége esetén valamennyi rész tekintetében az utolsóként meghozott, az eljárás eredménytelenné nyilvánításáról szóló ajánlatkérői döntéstől kezdődik. A közbeszerzési eljárás e hirdetmény közzétételével zárul le.

A szerződéskötés megtagadása, vagyis a szerződéskötés alóli - Kbt. 131. § (9) bekezdés szerinti feltételek fennállása miatti - mentesülés esetén a közbeszerzési eljárás eredménytelenné nyilvánítására nem kerülhet sor, mivel egyebekben a közbeszerzési eljárás eredményes lett, az ajánlatkérő - az írásbeli összegezésben - megjelölte a nyertes ajánlattevőt. Az ajánlatkérőnek így a szerződéskötés - nyertes ajánlattevő általi - megtagadása esetén ezen tényről kell a nyilvánosságot tájékoztatnia a Kbt. 37. § (2) bekezdésnek megfelelően a szerződés megkötésének megtagadásától számított három munkanapon belül, az ajánlati kötöttség lejártát követően elmaradt szerződéskötés esetén pedig a szerződéskötés megtagadásáról való tudomásra jutástól számítva haladéktalanul.

Figyelemmel a fentiekre, illetőleg arra, hogy a nyertes ajánlattevő - összegezés megküldését követően történő - visszalépése a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint nem jelent olyan jogszabálysértő állapotot, mellyel összefüggésben a Kbt. 79. § (4) bekezdése lenne alkalmazandó, ezért a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az ajánlatkérőnek ebben az esetben nem kell az összegezést módosítania.

4. kérdés

Helyes-e az az értelmezés, mely szerint, ha a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontjának feltételei fennállnak, abban az esetben a Kbt. 141. § (2) bekezdésben foglalt értékhatárokat nem kell figyelembe venni? Helyes-e az az értelmezés, hogy az ellenérték növekedése esetében - amennyiben a szerződés tartalmazott erre vonatkozó rendelkezést - az 50 %-os ellenérték növekedésbe a KSH által meghatározott infláció szerinti növekedést nem kell beleszámítani?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

Figyelemmel arra, hogy a szerződésmódosításra irányuló jogalapok között nincs hierarchikus viszony, illetőleg sorrendiség, vagyis az ajánlatkérő nincs kötve ahhoz, hogy mely szerződésmódosítási jogalaprak való megfelelést kell elsődlegesen vizsgálnia és alkalmaznia, ezért a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, amennyiben fennállnak a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontjában foglalt konjunktív feltételek, abban az esetben az ajánlatkérőnek lehetősége van erre a jogalpra alapítottnan megvalósítani a szerződés módosítását. Ekkor az ellenérték változása tekintetében a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontjára irányadó szabályozás - ezen belül is a Kbt. 141. § (4) bekezdés cc) pontjában megadott százalékos mérték - lesz irányadó.

Amennyiben egy szerződés már módosításra került a Kbt. 141. § (2) bekezdése alapján, majd később, vagy ezzel egyidejűleg más okból eredően sor kerülne a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja szerinti jogalpra alapítottnan egy másik szerződésmódosításra, abban az esetben főszabály szerint az egyes szerződésmódosítási jogalapok mértékét önmagukban, az eredeti szerződéses értékhez viszonyítva kell figyelembe venni, ugyanakkor tekintettel kell lenni a Kbt. alapelveinek való megfelelésre, illetőleg arra is, hogy az ajánlatkérő ezirányú magatartása nem irányulhat a közbeszerzési eljárás megkerülésére.

A Kbt. nem írja elő kógens módon a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontjának alkalmazhatósága tekintetében az abban foglalt konjunktív feltételek maradéktalan teljesülése esetén az annak való megfelelést is, hogy az ajánlatkérő nem léphet át olyan értékhatárt a módosítással, amelynek elérésével, vagy meghaladásával a megelőző eljárást más eljárási szabályok szerint kellett volna az ajánlatkérőnek lefolytatnia. Ebből adódóan tehát nem kizárt egy ilyen típusú szerződésmódosítás megvalósítása, ugyanakkor a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint csak szűk körben, rendkívül kivételes esetben, az eset összes körülményét figyelembe véve, gondos vizsgálatot követően kivitelezhető jogszerűen egy ilyen típusú szerződésmódosítás a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja alapján.

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a Központi Statisztikai Hivatal által meghatározott infláció szerinti növekedést nem kell beleszámítani a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja szerinti 50 %-os mértékbe, amennyi-

ben a szerződés megfelelően tartalmazott az infláció szerinti ellenérték növekedésre vonatkozó rendelkezést a Kbt. 141. § (4) bekezdés a) pontjának is megfelelően. Ekkor az eredeti szerződéses érték az inflációval növelt összeg lesz, ehhez viszonyítva ítéltető meg az 50 %-os mérték.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja alapján a (2) bekezdésben szabályozott esetek mellett a szerződés - a (6) bekezdésben foglalt feltételek vizsgálata nélkül - új közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül módosítható, illetve módosulhat a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

ca) a módosítást olyan körülmények tették szükségessé, amelyeket az ajánlatkérő kellő gondossággal eljárva nem láthatott előre;

cb) a módosítás nem változtatja meg a szerződés általános jellegét;

cc) az ellenérték növekedése nem haladja meg az eredeti szerződés értékének 50%-át. Ha egymást követően több olyan módosításra kerül sor, amelyek a ca) alpont szerinti több, egymással nem összefüggő körülmény miatt merültek fel, ez a korlátozás az egyes módosítások nettó értékére alkalmazandó. Az egymást követő módosítások nem célozhatják e rendelkezés megkerülését.

A Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pont cc) alpontjának rendelkezései kimondják a jogalappal összefüggésben, hogy több, egymással nem összefüggő körülmény miatti szerződésmódosítási igény esetén az 50 %-os korlát az egyes módosítások nettó értékére alkalmazandó. Ebből is adódóan a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint, amennyiben ezekben az esetekben több módosítás értéke önállóan vehető figyelembe, akkor a más okból eredő, más szabályok alapján történő - így például a Kbt. 141. § (2) bekezdés szerinti - módosítások értékével sem kell összeadni az e jogalapon történő módosítást. Hozzá kell tenni, hogy mindez abban az esetben irányadó, ha az ajánlatkérő ilyen irányú újabb szerződésmódosítása nem ellentétes a Kbt. alapelveivel, illetőleg nem a közbeszerzési eljárás megkerülését célozza, illetőleg nem ehhez vezet.

Fontos ugyanakkor kiemelni azt is, hogy a Kbt. alapelvei, illetőleg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének való teljeskörű megfelelés érdekében javasolt a Kbt. 141. § (2) bekezdés szerinti de minimis szabály-

nak megfelelő szerződésmódosítást követően ugyanazon körülményre alapított a Kbt. 141. § (4) bekezdés c) pontja szerinti szerződésmódosítás esetén az ellenérték növekedés mértékének vizsgálata során figyelembe venni, hogy a két módosítás együttes mértéke ne haladja meg az 50%-os küszöbértéket.

Fentiekből is látható, hogy a szerződésmódosítási jogalapok vizsgálata során kellő körültekintéssel kell eljárni, mellyel összefüggésben a Közbeszerzési Hatóság felhívja a figyelmet különösen egyrészt a - jelenleg aktuális - közbeszerzési eljárások eredményeként megkötött szerződések Kbt. szerinti módosításával, valamint teljesítésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló, a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács útmutatójára (2021.05.06.), másrészt a Közbeszerzési Szemle 2015. évi 11-12. számában megjelent „A szerződésekre vonatkozó rendelkezések a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvényben - különös tekintettel a szerződésmódosítás új szabályainak elemzésére” című cikkére, amely a kérdéssel kapcsolatos miniszterelnökségi szakértői álláspontot mutatja be részletesen.

5. kérdés

Egy, a Magyar Állam tulajdonában álló, a Kbt. 5. § (1) bekezdés e) pontja alapján ajánlatkérőnek minősülő korlátozott felelősségű társaság (a továbbiakban az 5. kérdés alkalmazásában: Társaság) bizonyos feladatok ellátása érdekében szerződést kíván kötni, amelynek becsült értéke eléri a nemzeti közbeszerzési értékhatárt. Az egyik piaci szereplő, aki alkalmas a feladatok ellátására, a Magyar Állam kizárólagos tulajdonában álló gazdasági társaság (a továbbiakban az 5. kérdés vonatkozásában: Piaci Szereplő).

Helyes-e az az értelmezés a Kbt. 9. § (1) bekezdés h) pontjára vonatkozóan a Kbt. 9. § (3) bekezdése alapján, hogy az in-house kivétel fennállhat a Társaság és a Magyar Állam tulajdonában álló Piaci Szereplő között arra tekintettel, hogy mind a Társaság, mind a Piaci Szereplő tekintetében ugyanaz a jogalany gyakorolja az Állam nevében a tulajdonosi jogokat, ha közöttük szervezeti kapcsolat nem áll fenn? Jogszerűen jár el az ajánlatkérő, ha a másik szerződő fél vonatkozásában egyeztet a rá vonatkozó feltételek fennállásáról (kontroll, árbevétel) és amennyiben azok megvalósulnak, közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül szerződik, illetve azt a Kbt. 43. § (1) bekezdés a) pontja alapján közzéteszi?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

Azzal összefüggésben, hogy a Társaság és a Piaci Szereplő között adott esetben megvalósulhatnak-e az in-house kivétel feltételei, elsősorban azt szükséges megvizsgálni, hogy a strukturális függés – akár közvetetten –, illetve a gazdasági függés ténylegesen megvalósul-e a Magyar Állam nevében a – közös – tulajdonosi jogokat gyakorló jogalany irányából mind a Társaság, mind a Piaci Szereplő felé.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 9. § (1) bekezdés h) pontjának megfelelően a Kbt.-t nem kell alkalmazni a Kbt. 5. § (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervezet olyan jogi személlyel kötött szerződésére, amely felett az ajánlatkérő a saját szervezeti egységei felettihez hasonló kontrollt gyakorol, döntő befolyással rendelkezik annak stratégiai céljai meghatározásában és működésével kapcsolatos jelentős döntéseinek meghozatalában, valamint amelyben közvetlen magántőke-részesedés nincsen, és amely éves nettó árbevételének több mint 80%-a a kontrollt gyakorló ajánlatkérővel vagy az ajánlatkérő által e pont szerint kontrollált más jogi személlyel kötött vagy kötendő szerződések teljesítéséből származik. A Kbt. 9. § (2) bekezdés értelmében az (1) bekezdés h) pontja alkalmazandó abban az esetben is, ha a közbeszerzési szerződést a kontrollált jogi személy ajánlatkérőként eljárva köti meg a felette kontrollt gyakorló ajánlatkérővel vagy az ajánlatkérő által az (1) bekezdés h) pontja szerint kontrollált más jogi személlyel.

A Kbt. 9. § (3) bekezdésével összhangban az (1) bekezdés h) pontjában foglaltak irányadóak akkor is, ha a kontrollált jogi személy tagja az állam. Ebben az esetben az (1) bekezdés h) pontja szerinti feltételeknek a tulajdonosi jogokat gyakorló jogalany (miniszter vagy más központi államigazgatási szervet vezető személy esetén az általa vezetett szerv), mint ajánlatkérő vonatkozásában kell fennállniuk.

Az in-house kapcsolat megléte kettős függést feltételez. Egyrészt meg kell valósulnia a strukturális függésnek, melynek értelmében a szerződésnek olyan jogi személlyel kell létrejönnie, amely felett az ajánlatkérő saját szervezeti egységei felettihez hasonló kontrollt gyakorol, azaz döntő befolyással rendelkezik stratégiai céljai

meghatározásában és a működésével kapcsolatos jelentős döntéseinek meghozatalában, valamint amelyben közvetlen magántőke-részesedés nincsen. Másrészt fenn kell állnia a gazdasági függésnek is, amely alapján az in-house szervezet éves nettó árbevételétől, mint 80%-ának a kontrollt gyakorló ajánlatkérővel vagy az ajánlatkérő által e pont szerint kontrollált más jogi személlyel kötött vagy kötendő szerződése teljesítéséből kell származnia.

Az in-house tényállás megvalósulására hivatkozó ajánlatkérő köteles igazolni a feltételek fennálltát, illetve fontos megjegyezni azt is, hogy az azt megalapozó feltételek szigorúan szűken értelmezendők.

A stratégiai célok, és a működéssel kapcsolatos jelentős döntések köre az adott jogi személy vonatkozásában, mindig egyedileg állapítható meg. Az ajánlatkérő szervezet akkor gyakorol a saját szervezeti egységei feletti kontrollhoz hasonló kontrollt egy jogi személy felett, ha döntő befolyással rendelkezik a kontrollált jogi személynek mind a stratégiai céljai, mind a jelentős döntései tekintetében. A strukturális függés egyik pillére tehát a döntő befolyás megléte a stratégiai célok meghatározásával és a működéssel kapcsolatos jelentős döntések meghozatalában, azonban ezen döntő befolyást a Kbt. nem definiálja, ez az adott jogi személyre vonatkozó jogszabályok mentén vizsgálható.

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az in-house feltételek fennállása tekintetében irányadó lehet a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 8:2. § (1)-(3) bekezdése, amely alapján többségi befolyás az olyan kapcsolat, amelynek révén természetes személy vagy jogi személy (befolyással rendelkező) egy jogi személyben a szavazatok több mint felével vagy meghatározó befolyással rendelkezik. A befolyással rendelkező akkor rendelkezik egy jogi személyben meghatározó befolyással, ha annak tagja vagy részvényese, és

a) jogosult e jogi személy vezető tisztségviselői vagy felügyelőbizottsága tagjai többségének megválasztására, illetve visszahívására; vagy

b) a jogi személy más tagjai, illetve részvényesei a befolyással rendelkezővel kötött megállapodás alapján a befolyással rendelkezővel azonos tartalommal szavaznak, vagy a befolyással rendelkezőn keresztül gyakorolják szavazati jogukat, feltéve, hogy együtt a szavazatok több mint felével rendelkeznek.

A Ptk. 8:2. § (3) bekezdése szerint a többségi befolyás akkor is fennáll, ha a befolyással rendelkező számára az (1)-(2) bekezdés szerinti jogosultságok közvetett befolyás útján biztosítottak.

Az Irányelv 12. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy az ajánlatkérő szervek által egy másik, a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó jogi személynek odaítélt közbeszerzési szerződés nem tartozik az ezen irányelv hatálya alá az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

a) az ajánlatkérő szerv olyan kontrollt gyakorol az érintett jogi személy felett, amely hasonló ahhoz a kontrollhoz, amelyet saját szervezeti egységei felett gyakorol;

b) a kontrollált jogi személy tevékenységeinek több mint 80 %-át a kontrollt gyakorló ajánlatkérő szerv által vagy az ajánlatkérő szerv kontrollja alatt működő más jogi személyek által rábízott feladatok teljesítése teszi ki; és

c) nincs közvetlen magántőke-részesedés a kontrollált jogi személyben az olyan nem kontrolláló és nem blokkoló jellegű magántőke-részesedés kivételével, amely a nemzeti jogszabályi előírások teljesítésére szolgál a Szerződéssel összhangban, és amely nem jár befolyással a kontrollált jogi személy felett.

Az ajánlatkérő szerv az első albekezdés a) pontja értelmében akkor gyakorol a saját szervezeti egységei feletti kontrollhoz hasonló kontrollt egy jogi személy felett, ha döntő befolyással rendelkezik a kontrollált jogi személynek mind a stratégiai céljai, mind a jelentős döntései tekintetében. Az ilyen kontroll úgy is fennállhat, ha azt egy másik, az ajánlatkérő szerv által kontrollált jogi személy gyakorolja.

Mind a Ptk., mind az Irányelv kitér arra az esetre, ha a befolyás, illetve a kontroll közvetett módon valósul meg, így a fent leírtakra figyelemmel tehát a kontroll úgy is fennállhat, hogy azt egy másik, az ajánlatkérő szerv által kontrollált jogi személy gyakorolja. Vagyis nem csak közvetlen, hanem közvetett kontroll, döntő befolyás is lehetséges, azt azonban fokozottan vizsgálni kell, hogy az ajánlatkérő képes-e a közvetett tulajdonában álló szervezet Kbt. 9. § (1) bekezdés h) pontja szerinti döntéseinek befolyásolására.

Figyelemmel arra, hogy az állásfoglalás kérdésben foglaltak szerint nem áll fenn szervezeti kapcsolat a Társaság és a Piaci Szereplő között - melyből a Közbeszerzési

Hatóság arra következtet, hogy közvetlen strukturális függés nem állapítható meg közöttük - így azt szükséges megvizsgálni a Társaság és a Piaci Szereplő viszonya kapcsán, hogy a Magyar Állam tulajdonosi jogait gyakorló - ugyanazon - jogalany a Társaság és a Piaci Szereplő felett - akár közvetetten - ténylegesen a saját szervezeti egységei felettihez hasonló kontrollt tud-e gyakorolni, döntő befolyással rendelkezik-e annak stratégiai céljai meghatározásában és működésével kapcsolatos jelentős döntéseinek meghozatalában, valamint megvalósulnak-e a gazdasági függés árbevételi követelményei. Amennyiben ezek közül bármelyik feltétel nem valósul meg mind a Társaság, mind a Piaci Szereplő vonatkozásában, abban az esetben közöttük in-house szerződés jogszerűen nem köthető.

6. kérdés

Egy önkormányzat 100 %-os tulajdonában lévő, Kbt. 5. § (1) bekezdés e) pontja alapján ajánlatkérőként eljáró, vagyongkezelési feladatokat ellátó Kft. (a továbbiakban a 6. kérdés alkalmazásában: Társaság) közműfejlesztést kíván megvalósítani a vagyongkezelésében lévő kizárólagos önkormányzati tulajdonhoz kapcsolódóan (szennyvíz-elvezető rendszer fejlesztése). A területen a szennyvíz-vezeték tulajdonosa a szintén az önkormányzat (kisebbségi) tulajdonában lévő vízközmű társaság.

Helyes-e az az értelmezés, hogy a Társaság és a közműszolgáltató, mint közszolgáltató ajánlatkérő között kötendő olyan szerződésre vonatkozik a Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pontja, amelynek tárgya kizárólagosan a Társaság és a közszolgáltató ajánlatkérő tulajdonában és üzemeltetésében lévő szennyvíz-közmű-hálózat korszerűsítése, vagyis közbeszerzési eljárás lefolytatása nem szükséges a tárgyban? Helyes-e az az értelmezés, hogy a két ajánlatkérő között ezen egyszeri, szennyvízműtárgy fejlesztési beruházás nem értelmezendő úgy, hogy abból bármelyik félnek a szabad piacról bevétele származhat akkor, ha a szennyvíz-műtárgyat kizárólag a Társaság használja, és a közszolgáltató hálózatához kapcsolódik?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

A Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pont szerinti kivételi kör nem alkalmazható, ha az együttműködés alapvetően egy beszerzési típusú ügylet megvalósulását célozza.

A rendelkezésre álló információk alapján a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint az állásfoglalás kérés szerinti egyszeri szennyvízközmű-hálózat korszerűsítés egy beszerzési típusú ügyletnek tekinthető, ugyanakkor - valamennyi releváns körülményt együttesen figyelem-

be véve és mérlegelve - erre vonatkozóan a Társaságnak szükséges döntést hoznia, különösen az alábbiakra is tekintettel.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pontja alapján a Kbt-t nem kell alkalmazni a Kbt. 5. § (1) bekezdésében meghatározott ajánlatkérő szervezet másik ajánlatkérővel vagy ajánlatkérőkkel kötött szerződésére, amelynek célja közfeladatok teljesítésére, közszolgáltatások nyújtására vagy közös közérdekű célok megvalósítására irányuló együttműködés kialakítása az ajánlatkérők között, ahol az ajánlatkérők együttműködéssel érintett tevékenységből származó éves nettó árbevételének kevesebb, mint 20%-a származik a nyílt piacról.

A kivétel teljesülésének egyik feltétele, hogy az együttműködésben csak ajánlatkérők vehetnek részt, annak célja közfeladatok teljesítése, közszolgáltatások nyújtása vagy közös közérdekű célok megvalósítása lehet. Az együttműködés nem torzíthatja a versenyt, azaz annak eredményeképp nem kerülhet valamely magán-szektorbeli szolgáltató a versenytársainál előnyösebb versenyhelyzetbe. Tekintettel arra, hogy a Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pontja csak az egyik ajánlatkérő vonatkozásában követeli meg kifejezetten a Kbt. 5. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérői minőséget, és a másik ajánlatkérő/ajánlatkérők vonatkozásában ilyen szűkítő rendelkezést nem tartalmaz a jogszabályhely, ezért a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint alapvetően - a további, Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pontja szerinti feltételek maradéktalan fennállása esetén - megvalósulhat a kivételi kör hatálya alá tartozás egy Kbt. 5. § (1) bekezdés valamely pontja szerinti, és egy - szintén Kbt. 5. § (1) bekezdés, vagy ettől eltérő jogszabályhely alapján - ajánlatkérőnek minősülő másik szervezet/szervezetek között megkötött szerződés (együttműködési megállapodás) tekintetében is.

Az Irányelv (33) preambulumbekkezdése az alábbiak szerint rendelkezik a Kbt. 9. § (1) bekezdés j) pontjában szabályozott kivételi kör alkalmazhatósága kapcsán:

„Az ajánlatkérő szervek számára lehetővé kell tenni - anélkül, hogy kötelesek lennének meghatározott jogi formát választani -, hogy úgy dönthessenek, hogy együttműködés keretében, közösen biztosítják közszolgáltatásaikat. Az együttműködés kiterjedhet a részt vevő hatóságokra ruházott vagy általuk vállalt szolgáltatások vagy felelősségi körök ellátásával kapcsola-

tos összes tevékenységtípusra, így például a helyi vagy regionális hatóságok kötelező vagy önkéntes feladataira vagy a közjog által bizonyos szervekre bízott szolgáltatásokra is. A különböző részt vevő hatóságok által nyújtott szolgáltatásoknak nem kell szükségszerűen azonosaknak lenniük; lehetnek egymást kiegészítő jellegűek is.

A közszolgáltatások közös nyújtására vonatkozó szerződéseknek nem kell az ezen irányelvben meghatározott szabályok hatálya alá tartozniuk, feltéve, hogy megkötésükre kizárólag ajánlatkérő szervek között kerül sor, hogy az adott együttműködés végrehajtása kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások alapján történik, és hogy általuk egyetlen magánszektorbeli szolgáltató sem kerül a versenytársainál előnyösebb versenyhelyzetbe.

Az említett feltételek teljesítése érdekében az együttműködést kooperatív koncepcióra kell alapozni. Az együttműködés nem jelenti szükségszerűen, hogy minden résztvevő hatóság köteles a főbb szerződésbeli kötelezettségek teljesítéséből részt vállalni, csak valamilyen kötelezettségvállalással hozzá kell járulnia a szóban forgó közszolgáltatás együttműködés keretében való ellátásához. Az együttműködés végrehajtását továbbá – ideértve a részt vevő ajánlatkérő szervek közötti pénzügyi transfereket is – kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások vezérelhetik.”

A „valódi együttműködés” követelménye kitűnik az Irányelv (33) preambulumbekzdésének harmadik albekezdéséből, amely szerint az együttműködést a „kooperatív koncepcióra kell alapozni”. Ez a meghatározás az ilyen módon létrehozott vagy végrehajtott együttműködés ténylegességének a követelményére utal. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) a C-429/19. Remondis II ügyben hozott ítéletben megállapította az együttműködés ténylegességének követelményét, amely szerint valamennyi részes fél együttes részvétele elengedhetetlen az együttműködés megvalósulásához, az együttműködés alapját pedig egy közös stratégiának kell képeznie (lásd C-429/19. 29. pont). Az ítélet szerint nem valósulhat meg az ajánlatkérő szervezetek közötti együttműködés kivételi körben, amennyiben az ajánlatkérő szervezet nem maga látja el a nemzeti jog értelmében kizárólag rá bízott több művelet végrehajtását magában foglaló közérdekű feladatot, hanem az egyik szükséges művelettel díjazás ellenében megbíz egy olyan más ajánlatkérő szerve-

zetet, amely tőle független, és amely szintén felelős ennek a közérdekű feladatnak a saját területén való ellátásáért (lásd C-429/19. 39. pont).

Az együttműködésre irányuló szerződés előkészítése azt feltételezi, hogy a közszférába tartozó azon szervezetek, amelyek ilyen megállapodás megkötését tervezik, közösen határozzák meg szükségleteiket és az azokat érintő megoldásokat. Ezzel szemben a szükségletek értékelésének és meghatározásának ilyen szakasza egy közbeszerzés keretében főszabály szerint egyoldalú. Ez utóbbi esetben ugyanis az ajánlatkérő szerv csupán közlésezi a - saját maga által kialakított és elfogadott dokumentációt tartalmazó - eljárást megindító felhívást. A közszférába tartozó szervezetek közötti együttműködés fennállása az ezen együttműködésben részt vevő partnerek közös stratégiáján alapul, és megköveteli, hogy az ajánlatkérő szervek egyesítsék az erőfeszítéseiket a közfeladatok teljesítése, közszolgáltatások nyújtása, vagy a közös közérdekű célok megvalósítása érdekében. Ebből adódóan tehát a kivételi kör nem alkalmazható az ajánlatkérők egymás közötti megrendeléseinek a megvalósítására.

Szükséges felhívni a figyelmet a Bíróság C-159/11. Lecce ügyben hozott ítéletére is, mely alapján az esetben, ha az együttműködés kizárólag arra irányul, hogy az egyik ajánlatkérő a másik erőforrását használja saját céljai megvalósítására, az egy szolgáltatás megrendelésének minősül. A Bíróság megállapította azt is, hogy a szerződés tárgyát képező tevékenységek harmadik személyektől is beszerezhetők lettek volna közbeszerzési eljárás lefolytatásával (lásd C-159/11. 37. pont).

Fentiek mellett az ajánlatkérői együttműködés kivételi körbe tartozásának további feltétele, hogy az ajánlatkérők együttműködéssel érintett tevékenységből származó éves nettó árbevételének kevesebb, mint 20%-a származzon a nyílt piacról.

Az állásfoglalás kérdésben foglaltakból nem derül ki, hogy az egyszeri szennyvízkozmű-hálózat korszerűsítése milyen pénzügyi forrásból kerülne megvalósításra, mint ahogyan az sem egyértelmű például, hogy a teljesítésben ténylegesen a Társaság hogyan venne részt, illetőleg hogyan alakulna a feladat elvégzéséért járó ellenérték kifizetése. A rendelkezésre álló információk alapján ugyanakkor arra lehet következtetni, hogy egy beszerzési típusú ügylet megvalósítása lenne a szerződés tárgya, ugyanakkor erre vonatkozóan -

valamennyi releváns körülmény ismeretében - a Társaságnak szükséges döntést hoznia.

A Közbeszerzési Hatóság felhívja a figyelmét, hogy a Bíróság és a hazai ítélkezési gyakorlat következetesen szigorúan és megszorítóan rendeli értelmezni a kivételi körök fennállását, melyek csak a szükséges mértékre korlátozva alkalmazhatóak és nem célozhatják a közbeszerzés megkerülését.

7. kérdés

Amennyiben egy szervezet (a továbbiakban a 7. kérdés alkalmazásában: Szervezet) a Kbt. 5. § (4) bekezdése alkalmazása mellett dönt és a jövőben ennek megfelelően járna el, abban az esetben hogyan értelmezendő az a rendelkezés, mely szerint „e törvény rendelkezését köteles betartani [...]”? Ebben az esetben az önkéntes vállalás csak az adott – az érintett esetben egy konkrét projektből támogatott – beszerzésre/eljárásra vonatkozik, vagy generális jelleggel valamennyi, a szervezet bármilyen forrásból megvalósuló beszerzésére?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint a Kbt. 5. § (4) bekezdés szerinti esetben az ajánlatkérői minőség nem generális jelleggel - tehát valamennyi, a szervezet bármilyen forrásból megvalósuló beszerzése vonatkozásában - keletkezik, hanem csak az adott projekt eljárásához/eljárásaihoz kapcsolódóan.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Kbt. 5. § (4) bekezdésének megfelelően a Kbt. rendelkezését köteles betartani az a Kbt. 5. § (1)-(2) bekezdés hatálya alá nem tartozó szervezet, amely a Kbt. szerinti közbeszerzési eljárás lefolytatását önként vagy szerződésben vállalja, illetve számára jogszabály közbeszerzési eljárás lefolytatását kötelezővé teszi.

A fenti jogszabályhely azon szó szerinti fordulata, mely szerint „e törvény rendelkezését köteles betartani [...]”, azt jelenti, hogy azon eset(ek)nél, ahol egy - Kbt. 5. § (1)-(2) bekezdés hatálya alá nem tartozó - szervezetet érintően a Kbt. szerinti közbeszerzési eljárás lefolytatását kötelezővé teszi egy jogszabály, illetve ezt az ilyen szervezet önként vagy szerződésben vállalja, abban az esetben a szervezet nem választhatja meg, hogy a Kbt. szabályai közül melyeket alkalmazza, és melyeket nem, hanem köteles valamennyi, a Kbt.-ben foglalt rendelkezésnek megfelelően eljárni.

Figyelembe kell venni a részekre bontás tilalmát is az ilyen eljárások lefolytatása során, azaz az önkéntesen, illetve szerződésben vállalt vagy jogszabályban meghatározott, konkrét eljárásra vonatkozó vállalás más közbeszerzési eljárással összekapcsolódhat például a becsült érték meghatározása szempontjából.

8. kérdés

Egy támogatás keretében olyan útszakasz kerül felújításra, amely egymással határos két közigazgatási területet köt össze, tehát a két beruházás szükségszerűen "találkozik", vagyis a két út összeér, bizonyos tekintetben tehát műszaki-funkcionális egységet képez (egy összefüggő külterületi útszakasz kerül felújításra), ugyanakkor külön-külön is megvalósíthatók és funkcionálók az útszakaszok. A konzorciumi partnerek közösen nyerték a támogatást, de a pályázati elszámolást külön-külön valósítják meg, az építési beruházáshoz rendelt költségek külön-külön jelennek meg a pályázatban, a tervek külön-külön készültek (de egyidejűleg) a két önkormányzat részére.

Helyes-e az az értelmezés, hogy - egy támogatáspolitikai értelemben vett projekt keretében - ha két önkormányzat, mint konzorciumi partnerek nyertek külterületi útfelújítási célú támogatást, és a két önkormányzat a saját közigazgatási területén külön-külön valósítja meg a beruházást, akkor a két beszerzést nem kell egybeszámítani arra tekintettel, hogy az ajánlatkérők személye különböző?

A Közbeszerzési Hatóság válasza

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint önmagában az eltérő - ugyanakkor az útfelújításra irányuló támogatást közösen, konzorciumi partnerként elnyerő - ajánlatkérők személye nem alapozza meg a jogszervi részekre bontást.

A Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint elsődlegesen a műszaki-gazdasági funkcionális egység - építési beruházás esetében az „egy építési beruházás” ténye fennállásának - vizsgálata során ítéltető meg a részekre bontás tilalma, mely a rendelkezésre álló információk alapján a Közbeszerzési Hatóság álláspontja szerint adott esetben megvalósulhat, ugyanakkor ebben a kérdésben - valamennyi releváns körülményt, és a jelen állásfoglalásban leírtakat együttesen figyelembe véve és mérlegelve - az ajánlatkérőnek szükséges döntést hoznia.

A Közbeszerzési Hatóság részletesebb állásfoglalása

A Bíróság a C-16/98. számú ítéletében kimondta, hogy az egy építési beruházás fennállásának megítélésékor a gazdasági és műszaki funkció egysége a döntő szempont. A Bíróság rámutatott, azt kell vizsgálni, hogy a külön szerződésekben foglalt építési munkák együtt egy funkciót töltenek-e be, mind műszaki, mind gazdasági értelemben. Az ítéletből következik, hogy a közbeszerzés tervezésekor az építési munkák eredményének gazdasági és műszaki rendeltetése, funkciója a kiindulópont.

A műszaki tartalom vizsgálatához – a Közbeszerzési Hatóság keretében működő Tanács útmutatója a becsült érték számítása, a részekre bontás tilalma és a beszerzési igények mesterséges egyesítése tárgyában (2021. október 7.) iránymutatásainak is megfelelően – a Kbt. 8. § (3) bekezdésében foglaltak jelentik a kiindulópontot. A Kbt. 8. § (3) bekezdése szerint az építési beruházás a következő valamely munka megrendelése (és átvétele) az ajánlatkérő részéről:

- a) a Kbt. 1. mellékletében felsorolt tevékenységek egyikehez kapcsolódó munka kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt;
- b) építmény kivitelezése vagy kivitelezése és külön jogszabályban meghatározott tervezése együtt;
- c) az ajánlatkérő által meghatározott követelményeknek megfelelő építmény bármilyen eszközzel vagy módon történő kivitelezése.

Az állásfoglalás kérelemben foglalt esettel összefüggésben kiemelendő továbbá a Kbt. 19. § (2)-(3) bekezdése szerinti részekre bontás tilalmával kapcsolatosan a Közbeszerzési Hatóság-Miniszterelnökség-EUTAF-Megyei Jogú Városok Szövetsége által kiadott közös példatár 5. 2. példája, mely az alábbiakat tartalmazza:

„Kérdés:

Amennyiben egy több ajánlatkérő által megvalósított projekt (konzorciumi pályázat) elemei eltérő ajánlatkérők beszerzései révén valósulnak meg, fennáll-e a különböző ajánlatkérők beszerzései között a részekre bontás tilalma?

Pl. egy uniós támogatásból megvalósuló projektben több kedvezményezett is megjelenik, a beszerzéseket ugyanakkor minden kedvezményezett maga, saját ajánlatkérésben valósítja meg.

Mindegyik város kerékpárutat épít, melyek összekapcsolódnak, de funkcionálnak önállóan is.

Elfogadott álláspont:

Fennáll a részekre bontás tilalma, pl. ha az eredeti cél egy nagy kerékpárkört vagy egy x km hosszúságú egységes kerékpárút volt. Ha viszont pl. tematikus túra útvonalat kell megvalósítani több településen, és azok fizikailag nem kapcsolódnak, azok értéke jogszerűen részekre bontható. Vagy ha nem egybefüggő turisztikai kerékpárutat kell megvalósítani több településen, és azok a pályázati konstrukció szerint nem kell, hogy fizikailag kapcsolódjanak, azonban mégis kapcsolódnak, azok értéke jogszerűen részekre bontható.”

Az állásfoglalás kérelemben foglaltak szerint két önkormányzat közösen - mint konzorciumi partnerek - külterületi útfelújítási célú támogatást nyertek, melynek keretében olyan útszakasz kerül felújításra, amely egymással határos két közigazgatási területet köt össze, tehát a két beruházás szükségszerűen "találkozik", vagyis a két út összeér, emellett az állásfoglalás kérelemben foglaltak szerint „bizonyos tekintetben tehát műszaki-funkcionális egységet képez (egy összefüggő külterületi útszakasz kerül felújításra), ugyanakkor külön-külön is értelmesen megvalósíthatók és funkcionálók az útszakaszok”.

Fenti információkat figyelembe véve nem egyértelmű, hogy ezen útszakasz „két fele” - ami kifejezetten két közigazgatási terület összekötését szolgálja, és amely tény által fizikailag szükségszerűen összeérnek, emellett az állásfoglalást kérő álláspontja szerint is bizonyos tekintetben műszaki funkcionális egység áll fenn, tekintettel arra, hogy egy összefüggő útszakasz kerül felújításra - hogyan, milyen módon képes önállóan funkcionálni. Megjegyzendő emellett, hogy ugyan az ajánlatkérők személye eltérő, azonban a rendelkezésre álló információk alapján egyazon támogatáspolitikai értelemben vett projekt keretében, mint konzorciumi partnerek valósítják meg a külterületi útfelújítást. Ennek eredményeképpen az az információ, hogy „a pályázati elszámolást külön-külön valósítják meg, az építési beruházáshoz rendelt költségek külön-külön jelennek meg a pályázatban, a tervek külön-külön készültek”, nem bír relevanciával a részekre bontás tilalma megítélése szempontjából, tekintettel arra is, hogy ezen tényezők olyan technikai, pénzügyi, elszámolási jellegű kérdések, amelyekről függetlenül a támogatást a

konzorciumi partnerek közösen nyerték el, illetőleg közösen fogalmazták meg és vállalták az elérendő célokat. Végsősoron az eset összes körülményét figyelembe véve és mérlegelve az ajánlatkérőnek szükséges döntést hoznia arról, hogy fennáll-e a részekre bontás tilalma,

melynek megállapíthatósága esetén a – Kbt. 19. § (1)-(3) bekezdésére figyelemmel megállapított – becsült értéknek megfelelően alkalmazandó eljárási szabályokra tekintettel szükséges az ajánlatkérőnek a beszerzési igényét kielégítenie.